

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Babylonis magnitudo, superbiæ Nabuchodonosoris caussa, cum
alioru[m] superbia collata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Vt autem diligit misericordiam & iudicium Deus, ita neq; illa regis poena sine misericordia & clementia fuit. 1. Vixit inter feras ac belluas, tanto tempore, nulla eum laedente, quia imaginatae sunt, eum feram esse nouam ac monstruosam, & omnibus alijs vel terribiliorem, vel minus idoneam, vt deuoraretur; aut certe, quia Angelus illius bestias cohibuit, ne eum inuaderent, ac deartuarent. Quo pacto postea ipse Daniel de se dixit: *Deus meus misit Angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi.* 2. Quae maior fuit misericordia, non solum per somnium praemonuit hunc regem Deus obscure, quid futurum esset, sed etiam per claram somnij interpretationem a Daniele factam. Per quem etiam illi ostendit modum euadendi hanc calamitatem, dum ei dixit Daniel: *Quamobrem rex, consilium meum placeat tibi, & peccata tua elemosynis redime, & iniquitates tuas misericordys pauperum: forsitan ignosceat deus tuis.* Delentur enim peccata, per poenitentiam, & actus misericordiae; & per elemosynam redimuntur, quippe quia elemosyna peccatorem disponit ad gratiam & peccati remissionem, quam instar orationis, emeretur a Deo impetratque; itemque ubi remissa est culpa, ex condigno quoque meretur reliquae poenae remissionem: denique licet non mereatur semper culpa & poenae aeternae, tamen ferè meretur poenae temporalis remissionem, vt Deus plagas suas talibus in hac vita non immittat, vel differat. 3. Quanta clementia fuit? vt poenitentiam ageret, dedit ei spatium poenitentiae; siquidem distulit ad duodecim menses sententiae suae in regem latae executionem; & velut nouam captauit occasionem, impleta mensura peccatorum.

Itaque post finem mensum duodecim in aula Babylonis deambulabat: responditq; rex & ait: *Nonne haec est Babylon magna, quam ego aedificavi in domum regni, in robore fortitudinis meae, in gloria decoris mei? Cumq; sermo adhuc esset in ore regis, vox de caelo ruit: Tibi dicitur, Nabuchodonosor rex: Regnum tuum transibit a te, &c. Eadem hora sermo completus est super Nabuchodonosor, &c.* Deus sanctissime, quid audio? Turris Babel, & vrbs Babylon, quae a Nemrod siue Belo Nini patre condita, a Semiramide aucta,

H h h h fuit,

X.
Psal. 32. 5.

Daniel. 6. 22.

XI.
Dan. 4. 26.

fuit, & postea euerfa, iterum à Nabuchodonosore restituta & magnificentissimis operibus adornata est; tanta fuit, vt in ambitu murorum stadia 480. excurrerent; muri ipsi 50. cubitos crassi, 200. cubitos alti essent, vrbsque centum æreis portis clauderetur; & vt Diodorus ait, muri Babylonis adeò lati fuerunt, vt per eos sex currus simul possent procedere. Vtque Aristoteles testatur, tanta fuit Babylon, vt vrbe ab hostibus capta, per triduum incolæ alterius partis vrbis eam captam esse non senserint. Quia tanta fuit Babylon, vt inter septem mundi miracula numeraretur. Hanc ergo tantam à se vrbe denuò excitatam deambulans rex, tanquam opus suum aspexit, & admiratus, quod verum erat, dixit: *Nonne hæc est Babylon magna, quam ego adificauit? cumq; adhuc esset sermo in ore regis, eadem hora, tam grauiter punitus est. Super hoc exprobat eor meum, & emotum est de loco suo.* Nam quot homines aspiciunt non ciuitatem tam amplam, sed vel vnicam duntaxat domum? quid dico domum? vnicum librum, vnicam imaginem, sæpe vnicum carmen à se concinnatum, & sibi non aliter placent, ac si orbem terrarum condidissent? Habent igitur hinc homines, vnde discant, sibi non ipsis plaudere, Quamquã Nabuchodonosor etiam ob monarchiam tumidus, illa: *Nonne hæc est Babylon, ingenti fastu, & non sine insigni Numinis contemptu, videtur protulisse.* Et meminisse debebat somnij sui, ac interpretationis eius, cuius vel oblitus est, vel paruam habuit rationem, eaque propter ad ingenium arrogantiamque pristinam rediit. Ita nimirum pereunt, qui diuinas monitiones parui faciunt, & ad vomitum suum reuertuntur. Multa præterea alia quoque perpetravit, ob quæ puniendus erat. Vastauit Arabiam, depopulatus est Moabitas; intrauit Syriam, occupauit Iudæam; qua de causa eum Ieremias *prædonem gentium, itemque latronem,* quin alibi scriptura, ob rapacitatem lupum, leonem ob ferociam, pardum ob celeritatem appellauit; atq; eum vasa domus Domini transtulisse in Babylonem. Quæ omnia vitia cum iam etiam nostris bellis & multis bellatoribus sint communia, quid aliud merentur, nisi vt paribus supplicijs puniantur? Sed differt eos Deus, si enim in hac vita, ad

hunc

Ierem. 4. 6.

Ierem. 18. 12.

Ezech. 28. 3.

hunc modum eos plectere vellet, omnes siluæ monstris imple-
rentur. Nihil pulchra est hæc statio pro illis; aliud stabulum
paratum est: sicut & pro heroicè pugnantibus aliud cælum.
Hinc mirari non debent, si illis bene bellantibus malè est.
Equè magna præmia, ac magna supplicia, in futurum diffe-
runtur.

CAPVT LVII.

*Tertia moralis monstrorum causa, ut non tam pœna, quàm
medicina; diuinorumq; Sacramentorum commendatio,
& procuratio virtutis, conseruatioq; castita-
tis sint.*

Quod regi Nabuchodonosori profuit, profuit etiam
alijs multis. Monstrum fuit corpore, ut animo
fierent pulchri; aut ut pulchri permanerent. De re-
ge Babylonis, qui istus didicit sapere, ipse rex loquatur. *Nunc*
igitur ego Nabuchodonosor laudo, & magnifico, & glorifico regem
cæli; quia omnia opera eius vera, & via eius iudicia, & gradientes
in superbia potest humiliare. E qua confessione non pauci vero-
similiter colligunt, Nabuchodonosorem septennali sua mon-
strifitate castigatum ferè ad Deum verum fuisse conuersum,
totoque corde contritum atque humiliatum; proindeq; etiam
iustificatum; quin etiam, cum non diu superuixerit, saluatum.
Dorothei hæc sunt verba: *Cum Nabuchodonosor peccatorum*
suorum remissionem adeptus esset, dedit Propheta regnum suum; &
nec panem, nec carnem comedit, nec vinum bibit, Domino confessus,
Nam hoc illi Daniel praeceperat, ut leguminibus & herba vescens
Dominum placaret. Eadem ferè habet Epiphanius, quæ osten-
dunt diuersos in diuersis esse flagellorum Dei effectus. Nam
Pharæo per flagella & prodigia Numinis magis induruit, ac in
sua cæcitate mortuus æternum damnatus est. Hæc sunt dispa-
ria iudicia Dei, qui *cuius vult, miseretur, & quem vult, indurat.*
Vterque fuit rex, vterque tumidus & superbus, vterque con-
temtor Numinis; *in eodem lecto dormierunt; eodem morbo*
ægrotauerunt; vnus fuit assumptus, & vnus relictus. Et, ut tanto
magis

L
Dan. 4. 34
Ioseph. Do-
rothei in Sy-
nopsi. Epiph-
in vita Dani-
elis. Lyran.
Carthuf. & v-
videtur etiam
S. Augustin.
ep. 122.
Dorothei in
vita Danielis.
Rom. 9. 18.
Matth. 24. 40.

H h h h h 2 magis